

er på mange måder i fuld gang med at støtte den bestræbelse, som gøres på vores skoler, i vores gymnasier og på vores tekniske skoler. Jeg tillader mig at belyse nogle få områder og tager udgangspunkt i folkeskolen:

Folketinget fastlægger formålet for skolens virksomhed, og i formålsbestemmelsen beskrives folkeskolens samlede opgave. Det fremgår heraf, at den danske folkeskole har et bredt undervisnings- og dannelsesbegreb, og at skolens samlede virksomhed som helhed er et kulturværn.

Man kan således ikke reducere det kulturformidlende eller kulturbærende til det at formidle kundskaber i enkelte fag. Det er naturligvis vigtigt, at det sker i de fire fag, som nævnes i forespørgslen, men det er lige så vigtigt, at de øvrige fag, herunder f.eks. de naturvidenskabelige, de praktiske og de musiske fag, ses som kulturbærende, på samme måde som skolen i sin praksis, i omfangsformerne, i det æstetiske udtryk i bygningerne, i undervisningen i alle fag, i forbindelse med morgensang, lejrskoler og fabrikation af kåldolmere i hjemkundskab, i hele skolens hverdag, bevidst bygger på, at vores kultur skal bringes videre og fornys, have mulighed for at gro og udvikle sig, ja helt enkelt, at kulturen skal leve. Dermed være også sagt, at det er et alt for snævert udgangspunkt, der tages i denne forespørgsel.

At tale om de kulturbærende fag indebærer en reduktion, der tænkt ud i sin yderste konsekvens løsriver kulturen fra mange af de vigtige sammenhænge, hvori kultur finder udtryk og formidles. Og netop derfor understreges det i formålsparagraffen, at folkeskolen har en forpligtelse til at medvirke til elevernes alsidige personlige udvikling og udvikling af elevernes forståelse og ansvarsfølelse for andre mennesker som aktive deltagere i et demokratisk samfund.

Eleverne skal udvikle erkendelse, fantasi, lyst til at lære, og skolen skal indføre eleverne i det danske samfund. Og derfor er det ikke tilstrækkeligt at efterspørge kundskaber alene. At det er indlysende og banalt, at de skal være der, er klart.

Det er et tilbagevendende emne i den offentlige debat, om folkeskolen og uddannelserne generelt lever op til samfundets forventninger, og om det kan dokumenteres, at eleverne og de studerende får tilstrækkelig ballast til deres videre uddannelse og liv. Regeringen mener, at det fortsat er nødvendigt at arbejde med udvik-

ling af indhold og kvalitet i folkeskolen, og har derfor også allerede gennemført en række initiativer under overskrifterne evaluering og kvalitetsudvikling.

Blot som et par eksempler vil jeg nævne etableringen af Danmarks Evalueringsinstitut, som i øvrigt skal tage hånd om det samlede uddannelsessystem, iværksættelsen af udviklingsprogrammerne for ungdomsuddannelserne og iværksættelsen af gennemførelsesprogrammet for folkeskolen under overskriften »Folkeskolen år 2000« og så selvfølgelig gennemførelsen af det meget omfattende arbejde med kvalitetsudvikling i Folkeskolen i det hele taget.

Der er desuden mange eksempler på udviklingsinitiativer forankrede på lokale skoler og uddannelsesinstitutioner, der gør, at det må være ganske vanskeligt at bevare den naturlige pessimisme, som nogle gange kendetegner den lidt ældre generations vurdering af ungdommens vidensniveau. Jeg tillader mig derfor at slutte med en kort anekdote:

Det siges, at den nuværende formand for evalueringsinstituttet, professor Jørgen Lund, spurgte sin søn for nogle år siden: Hvor ligger Svendborg? Sønnen svarede: I slutningen af anden division!

Sådan kan udgangspunkter og kontekst jo være lidt forskellige. Men inden hr. Frank Dahlgaard skulle få den besnærende tanke, vil jeg gerne herfra sige:

Vi er ikke tilfredse med slutningen af anden division for det danske uddannelsessystem. Regeringens ambitioner rækker langt videre, og vi er faktisk ganske godt på vej.

Forhandling

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg håber ikke, at ordførerne for partierne, der kommer herefter, har den samme indgangsvinkel til det her vigtige spørgsmål som ministeren, for ministeren sagde jo i virkeligheden i starten: Det er godt nok. De unge er slet ikke så tossede. De unge ved en masse. Det er sådan set godt nok. Det var ikke lige ordene, men det var i hvert fald budskabet bag ordene, og så var der noget om, at det er for snævert bare at se på historie, geografi, kristendom og dansk. Og det er da rigtigt, at kultur er andet. Man kunne også også tage de kreative fag med. Man kunne i virkeligheden tage alle fag med, og så kan man snakke herfra og til evigheden.